

# Kimse Olmasın Yanımda İstemiyorum

– GürhanGürses · 31 Ekim 2014

Yağmur var bugün Elazığ'da.  
Üşüyorum.  
İçime dek işledi yağmurun.  
Şemsiyesizim sende.  
Ateşim çıktı, ilaç istemem.  
Su verenim yok, iyileşmek istemem.  
Yorgunum sadece, titriyorum ve korkuyorum.  
Yaşarım diye sensiz, endişeleniyorum.

Ekim'e veda ediyorum, Kasım'a hoş geldin diyorum.  
Bir hüzünden çıkıp başka bir hüzne giriyorum.  
Yumak yumak sarıyorum dertlerimi.  
Biriktiriyorum ettiklerini.  
Gittiklerini sayıyorum.  
Ömrüm hüzne ayarlı; o kadar çok hüznün atıyor ki faturası kalbime çıkacak sanıyorum. Buna hiçbir şey dayanmaz. Hazıra dağ dayanmaz hüzne can...

Yağmur var bugün Elazığ'da, hava soğuk ve ıslakım.  
Parkem ıslanmış ne kadar dolaştım bilmiyorum yağmurun altında.  
Ellerim donmuş hissetmiyorum.  
Kalbim uyuşmuş, aklım gitmiş, halim bitmiş.  
-Bir sıcak çay ver Turgut Abi! diyorum, ısınsın içim birazcık.  
Bardağı tutamıyorum.  
Gözyaşlarım içimi ıslatmış, duramıyorum.  
Bana acımayın, bakmayın öyle mahzun mahzun.  
Ölmedim daha!  
Sürünüyorum.  
Tükeniyorum.  
O yârle hoşken aram dünyanın en mutlu insanıyım, o yârle küsken aram dünyanın en bahtsız adamıyım işte. Ortası yok bu aşkın, ya mutluyum ya hüzünlü...  
Aşkın olduğu kadar hüznün de sesiyim.  
Bir elim telefonda adının üstünde! Kaç kez 'Ara' dedim vazgeçtim. Kaç kez Ara'da kaldım. Sayamadım, öz güvenimi kaybettim. Ben sevmeyi bilmiyorum çünkü hiç sevilmedim. Bu yüzden daha geniş ol bana, daha anlayışlı...Yoksa yazım hep kışlı...

Gökkuşığı olacaktım ömrüne, dolayacaktım seni bütününe, gülücük olacaktım dudağına kalacaktım öyle, bülbül olacaktım konacaktım dalına.

Güneşe selam çakacaktım.

Mutlu olacaktık.

Hikayeymiş meğer her şey, masalmış, rivayetmiş.

Hüzne ne kadar meylim var, ah Rabbim, sen bana dayanma gücü ver!

Meyhaneye dönmüş kalbim, kadehler devrilir her yerinde.

Tam da şu an göz yaşına nasıl da ihtiyacım var.

Yağmur var bugün şehirde, hava soğuk ve ıslağım.

Postalım su içinde, çorabım.

Ne kadar durmuşum öyle yağmurun altında bilmiyorum. Kaç saat, kaç dakika...

Yüreğim atıyor mu bilmiyorum.

Hayal meyal geliyor her şey bana.

Burası çekilmiyor artık.

Yalnızlığın dibini boylamışım gibi hissediyorum, şişenin dibini görmüş gibi...

Sokaklarda yabancıyım, kalplerde bir büyük acıyım.

Sevilmeyenlerin baş tacıyım.

Sana dönüyorum yüzümü kibleye döner gibi.

İbadet eder gibi seviyorum seni.

Tek başıma seviyorum.

Tek seviyorum.

Yağmur var bugün şehirde.

Ağlıyorum.

Ölmek için can mı çıkmalı bedenden?

Yaşarken giyilmez mi kefen?

Ağlanmaz mı gülerken?

Sevmiyorum artık hiçbir şeyi, isyanım düzeltir mi her şeyi?

Ömrümün geri kalan vakti sadece zamanı doldurmaya yönelik olacak.

Yaşadım ne olacak, yaşamadım ne olacak?

Çiçek açmış, kuş ötmüş ne?

Sensiz fazladan bir gün yaşamışım ne olacak, yaşamamışım ne olacak?

Yağmur yağıyor üzerime şırıl şırıl ağlıyorum.

İçin için ıslanıyorum.

Söylemekten utanmadığım tek şey; seni seviyorum.

Milyon kez de olsa bu böyle olacak.

Ölürken dahi son sözüm seni seviyorum olacak.

Sen bunu okuduktan sonra kızacaksın yine ama anlayamadığın Őu:  
Ben seni hüzünle karışık seviyorum.

İsyanlardayım, ortalıklardayım, izbelerdeyim. Hak ediyorum her Şeyi, itirazım yok. Ben burada berbatım, ne yapacağımı bilemiyorum. Kime gideceğimi, kiminle konuşacağımı... Karanlıklar meskenim, kuytuluklar mekanım. GülŐen'in 'AŐk Sebebim'i dilimde... 'Ben geldim sen kaçtın bana inat' diyordu ya bu kez ben geldim sen kaçtın.

Ölüyorum Rabbim. Kaderimi yaşıyorum. Yitirdim heyecanımı. Rabbim, Azrail tez alsın canımı...